

Sygnatura akt II AKa 179/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris (spr.)

Sędziowie: SSA Grzegorz Kapera

SSA Wiesław Pędziwiatr

Protokolant: Iwona Łaptus

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Krzesiewicza del. do Dolnośląskiego Wydziału Zamiejscowego Prokuratury Krajowej

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2017 r.

sprawy **F. S. (1)**

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz.1485) w związku z art. 12 kk w związku z art. art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 272 kk i art. 275 § 1 kk w związku z art. 12 kk i art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk, art. 276 kk w związku z art. 12 kk, art. 263 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 20 marca 2017 r. sygn. akt III K 29/17

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego F. S. (1) w ten sposób, że:

1) **w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt I części rozstrzygającej stanowiącego przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. stosuje wobec oskarżonego nadzwyczajne złagodzenie kary z art. 60 § 3 k.k. i na podstawie art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 50 zł,**

2) **stwierdza, że utraciło moc orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w pkt VI części rozstrzygającej.**

I. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa orzeka wobec oskarżonego F. S. (1) kary łączne: 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 zł.

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2016 r. do 14 listopada 2016 r. i od 13 grudnia 2016 r. do dnia 26 lipca 2017 r.

IV. **zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

F. S. (2) został oskarżony o to, że :

I. w okresie od 6 lutego do dnia 11 kwietnia 2016 roku we W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził mężczyźni o pseudonimie (...) i C. oraz inne nieustalone osoby, zajmującej się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k . k .

II. w okresie od 6 lutego do dnia 11 kwietnia 2016 roku we W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom określonym w art. 33-35, 37 i 40 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie substancji psychotropowych w postaci znacznych ilości, nie mniejszej niż 57.679,9 gramów netto amfetaminy, 3991 tabletek ekstazy, 801,62 gramów netto (...) oraz 233,97 gramów netto żywicy konopi, w ten sposób, że ją przyjmował i przechowywał celem wprowadzenia do obrotu,

przy czym czynu tego dopuścił się warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 07.07.2015 r(sygn.. akt III Kop 7/15) za czyny z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 07.07.2014 r. do 03.02.2016 r.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k . k . i art. 65 § 1 k . k . i art.64 §1 k.k.

III. w okresie od dnia 6 lutego do dnia 11 kwietnia 2016 roku we W. działając w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu użycia za autentyczny przerobił dowód osobisty serii (...) wystawiony w dniu 7 lutego 2013 roku przez Prezydenta W. na nazwisko P. P., w ten sposób, że przekazał swoje zdjęcie tej osobie, celem wklejenia do dowodu osobistego, a następnie przerobionym dokumentem, stwierdzającym tożsamość innej osoby posłużył się przy podpisywaniu umów najmu lokalu mieszkalnego we W., przy ul. (...) oraz garażach na ulicy (...), podpisując się imieniem i nazwiskiem P. P., wyłudzając od osób wynajmujące lokale poświadczenie nieprawdy w dokumentach poprzez podstępne wprowadzenie ich w błąd,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk i art. 272 kk i art. 275 § 1 k . k . w związku z art. 12 k . k . i art. 11 § 2 kk . i art. 65 § 1 k . k .

IV. w okresie od dnia 6 lutego do dnia 11 kwietnia 2016 roku we W. ukrywał dowód osobisty stwierdzający tożsamość innej osoby,

tj. o czyn z art. 276 kk w związku z art. 12 k . k .

V. w okresie od 2010 roku do dnia 11 kwietnia 2016 roku we W. posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu sygnałowego (...), kal.26 mm, numer (...) z 1966 roku produkcji polskiej,

tj. o czyn z art. 263 § 2 k . k .

Wyrokiem z dnia 20 marca 2017 r., sygn.. akt: III K 29/17 Sąd Okręgowy we Wrocławiu:

I. uznał oskarżonego F. S. (1) za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym iż przyjął, że brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej z innymi osobami i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżonego F. S. (1) za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, i za to na podstawie art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (DZ.U nr 179 poz. 1485) w zw. z art 12 k.k. i art 65 § 1 k.k. i art 64 § 1 k.k. w zw. z art 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. uznał oskarżonego F. S. (1) za winnego czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku z tym iż przyjął, że w okresie od 6 lutego do 11 kwietnia 2016r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej przekazał swoje zdjęcie w przerobienia dowodu osobistego seria (...) na nazwisko P. P., a następnie tak przerobionym dokumentem posługiwał się jako autentycznym przy zawieraniu umów najmu lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) oraz garaży przy ulicy (...) to jest winnego czynu z art 270 § 1 k.k. w zw. z art 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art 270 § 1 k.k. w z zw. z art 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. uniewinnił oskarżonego F. S. (1) od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku i kosztami w tej części obciążył Skarb Państwa;

V. uznał oskarżonego F. S. (1) za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, i za to na podstawie art 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu F. S. (1) wymierzone mu kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 6 (sześć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego przepadek korzyści majątkowej w kwocie 1800 (tysiąc osiemset) zł;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania od dnia 4 maja 2016 r. godz. 6:10 do dnia 14 listopada 2016r. i od 13 grudnia 2016r. godz. 12:55 do 20 marca 2017r.

IX. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, które zaliczył na rachunek Skarbu Państwa i od opłaty w sprawie.

Powyższy wyrok zaskarżyli: oskarżony F. S. (1) oraz Prokurator.

Obrońca oskarżonego działając w jego imieniu zaskarżył wyrok w pkt I, II i V.

W zakresie pkt I i II na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił: obrazę prawa materialnego, a to art. 60 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w stosunku do oskarżonego, będące konsekwencją niedostrzeżenia, że postawa procesowa podsądnego prezentowana podczas postępowania przygotowawczego pozwoliła nie tylko na ujawnienie innych osób zaangażowanych w proceder obrotu środkami psychotropowymi zarzucony F. S. (3), ale także była jedyną przesłanką procesową pozwalającą na postawienie mu zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.

W zakresie pkt V części dyspozytywnej zarzucił:– obrazę prawa materialnego, a to art. 30 k.k. w zw. z art. 263 § 2 k.k. polegającą na niedostrzeżeniu, że ustalone okoliczności posiadania przez oskarżonego pistoletu sygnałowego wz. 1944 wskazują na pozostawanie przez F. S. w uzasadnionym błędnie, co do bezprawności swojego zachowania.

Na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że :

- w miejsce kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo opisane w pkt I części wstępnej skarżonego wyroku orzeczenie, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i 4 k.k., kare 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 50 zł;

- w miejsce kary 6 lat pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo opisane w pkt II części wstępnej skarżonego wyroku orzeczenie, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i 4 k.k. karę 3 lat pozbawienia wolności;

- uniewinnienie oskarżonego od przestępstwa opisanego w pkt V części wstępnej wyroku;

a w konsekwencji na nowo ukształtował wymiar kary łącznej poprzez jej orzeczenie w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator Prokuratury Krajowej Dolnośląskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji we W., zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 4 i art. 437 § 1 k.p.k. wyrokowi zarzucił: rażąco niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec F. S. (1), wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających, w stosunku do wysokiego stopnia szkodliwości społecznej czynu, wynikającego z rodzaju i charakteru naruszonego dobra prawnego, nagminności tego rodzaju czynów, roli i motywacji sprawcy oraz jego sposobu działania, jak również celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa;

i w n i ó s ł o: zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o karze łącznej i wymierzenie F. S. (3) kary łącznej 9 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonego zasługuje tylko na częściowe uwzględnienie.

Trzon zarzutów obraży prawa materialnego, sformułowanych w skardze apelacyjnej obrońcy oskarżonego, stanowi fakt nieuwzględnienia przez Sąd I instancji, że F. S. (1) składając w sprawie wyjaśnienia spełnił przesłanki obligujące do zastosowania w stosunku do niego dobrodziejstwa z art. 60 § 3 k.k. Zdaniem skarżącego obligatoryjne nadzwyczajne złagodzenie kary winno odnosić się do dwóch przypisanych oskarżonemu przestępstw, tj. do czynu z art. 258 § 1 k.k. (pkt I wyroku) oraz z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (pkt II wyroku). O ile można podzielić zarzut obraży prawa materialnego w zakresie pierwszego z wymienionych czynów, to co do drugiego z nich przesłanki z art. 60 § 3 k.k. nie zachodzą.

Stosownie do art. 60 § 3 k.k. Sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, jeżeli ujawni on wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia.

Przepis powyższy dotyczy dwóch rodzajów informacji tj. informacji dotyczących osób uczestniczących w przestępstwie oraz istotnych okoliczności jego popełnienia. Jak się przyjmuje w literaturze „jeżeli przestępstwo polega na udziale w strukturze przestępczej, o której mowa w art. 258 k.k., to niewątpliwie informacje (o których mowa w art. 60 § 3 k.k.) będą dotyczyć przede wszystkim pozostałych członków grupy lub związku przestępczego. Z całą pewnością ważne jest podanie takich danych, które pozwalają na zidentyfikowanie tych osób. Istotne okoliczności jego popełnienia to takie informacje, jak struktura grupy, miejsce spotkań, czy charakter planowanych przestępstw. Tu również należą informacje o środkach, za pomocą których planowane przestępstwa miały być popełnione, sposobach przygotowań, czy rolach przypisywanych poszczególnym członkom struktur przestępczych przy ich popełnianiu (...)” (np. Z. Cwiągalski, Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001/12/7 – Artykuł).

Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego F. S. (1) w dalszej fazie postępowania przygotowawczego, tj. w dniu 13 września 2016 r. (k. 265-270) można potraktować jako spełniające wymóg art. 60 § 3 k.k. Po raz pierwszy wówczas oskarżony ujawnił, że działał z inspiracji T. K. (1) i mężczyzny o pseudonimie (...), którzy zorganizowali cały proceder obrotu znaczną ilością środków psychotropowych. T. K. (1) okazał się być T. K. (2), a więc osobą realnie istniejącą, tyle że zmarł 18 lutego 2016 r., a więc na początku podjętej działalności przestępczej. Od tej pory oskarżony wykonywał polecenia drugiego z mężczyzn, tj. (...). Jak wyjaśnił nie znał pozostałych osób biorących udział w przestępczym przedsięwzięciu, w tym dostarczających środki psychotropowe. Jego rolą była transportowanie ukrytych w samochodzie (...) środków psychotropowych do wynajętych mieszkań, z których miała się odbywać dalsza ich dystrybucja. Oskarżony podał jakie miał otrzymać wynagrodzenie oraz jakie ilości środków zgromadził w poszczególnych mieszkaniach, w których je ulokował, w jaki sposób wynajmował mieszkania lub garaże, które były przeznaczone do popełniania planowanych przestępstw.

Słusznie zauważa obrona, że tylko i wyłącznie wyjaśnienia oskarżonego, w których ujawnił dwie osoby, z którymi bezpośrednio podjął współpracę oraz ujawnił informacje o charakterze planowanych przestępstw, sposobie prowadzenia procederu obrotu znaczną ilością środków psychotropowych stwarzały możliwość postawienia mu zarzutu uczestnictwa w zorganizowanej grupie przestępczej. Na ten temat organy powołane do ścigania przestępstw żadnej wiedzy nie posiadały.

W wyniku samodzielnych działań Policji doszło jedynie do ujawnienia znacznej ilości substancji psychotropowych w mieszkaniu oskarżonego przy ul. (...) we W. w ilości: 28.271,86 g amfetaminy, 3991 szt. tabletek extazy zawierających substancje (...) oraz 2C-B, 801.62 g proszku z zawartością substancji (...) oraz 233,97 g żywicy konopi (k. 478-483), jak też w wynajmowanym mieszkaniu przy ul. (...) w ilości 29.408,04 g amfetaminy.

Podzielił Sąd odwoławczy stanowisko obrony, że w zakresie czynu z art. 258 § 1 k.k. zachodziły podstawy do zastosowania wobec oskarżonego obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary w trybie art. 60 § 3 k.k.

Tej konstrukcji prawnej – wbrew pogładowi skarżącego – nie sposób zastosować do czynu z pkt II wyroku dotyczącego uczestnictwa w obrocie substancjami psychotropowymi (art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Dz.U. Nr 179, poz. 1485). Argumenty zawarte w apelacji na ten temat są ogólnikowe i nie przekonujące. Z akt sprawy nie wynika aby oskarżony ujawnił wszelkie szczegóły związane z zarzucanym czynem i wskazał osoby zaangażowane w nielegalny obrót środkami psychotropowymi.

Oskarżony nie podał danych samochodu (...) koloru białego, którym transportował narkotyki, nie wskazał jego właściciela lub dysponenta. Jeżeli samochodem używał, to musiał posiadać dokumenty pojazdu np. dowód rejestracyjny, czy dokument OC.

W sytuacji kiedy po wymianie zamków w wynajętym lokalu mieszkalnym przesłał klucze pod wskazany adres, nie podał na jakie nazwisko i na jaki adres przesyłkę z kluczami wysłał. Nie ujawnił kto dysponował kluczami do mieszkania przy ul. (...), chociaż sam stwierdził, że podczas jego nieobecności rzeczy były przemieszczane (k. 268).

W przeszukanych mieszkaniach, którymi dysponował oskarżony ujawniono także różne przedmioty w postaci: wag, wiertarki, mieszkadła, maseczek przeciwyżyłowych, maszyny pakującej. Na jednej z wag i na maszynie pakującej stwierdzono ślady amfetaminy (k. 558-559). Z jednej z maseczek pobrano próbkę DNA, którego profil był zgodny z profilem DNA oskarżonego (k. 448-451). Wobec powyższych faktów i okoliczności nie ma wątpliwości, że mieszkania służyły nie tylko do magazynowania narkotyków, ale do ich mieszania z innymi substancjami, dzielenia na porcje i pakowania w celu dalszej dystrybucji. Ślady DNA oskarżonego na jednej z maseczek przeciwyżyłowych potwierdzają aktywny udział oskarżonego w tych czynnościach. Tymczasem w wyjaśnieniach oskarżonego brak na ten temat stosownych wyjaśnień, a kwestie te należą do istotnych okoliczności popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 w/w ustawy. Okoliczności istotne w rozumieniu art. 60 § 3 k.k., to przede wszystkim informacje należące do znamion typu czynu, informacje o sposobie działania, o przedsięwziętych czynnościach, osiągniętych korzyściach itd.

W odniesieniu do czynu określonego w art. 56 ust. 3, do okoliczności istotnych należy opis tych działań, które wskazują na uczestnictwo w obrocie środkami psychotropowymi. Nie wystarczy przyznanie się do posiadania tych środków, które zostały ujawnione przez organy ścigania, na co nie miał wpływu oskarżony. Oskarżony nakreślił kierunek działalności przestępczej grupy, w której uczestniczył, natomiast nie podał informacji o osobach uczestniczących w wykonaniu czynu z pkt II a/o, polegającego na uczestnictwie w obrocie środkami psychotropowymi.

Bardzo duża ilość ujawnionych środków psychotropowych, jak też narzędzi i przedmiotów służących do ich dystrybucji, świadczą o działaniu z wielkim rozmachem, wymagającym zaangażowania wielu osób i dużego nakładu pracy, wymagającego podejmowania różnych czynności. Na ten temat oskarżony F. S. (1) milczał.

Nie może być więc mowy o zastosowaniu wobec niego w zakresie czynu drugiego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

W sytuacji gdy przestępne działanie sprawcy nie polegało wyłącznie na udziale w zorganizowanej grupie (art. 258 § 1 k.k.), a dotyczyło także popełnienia konkretnego przestępstwa, do którego grupa została powołana (tu czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary co do drugiego z przestępstw, uzależnione jest od spełnienia przesłanek z art. 60 § 3 k.k., także w zakresie tego czynu.

In concreto taka sytuacja nie zachodziła, toteż podstawa prawna skazania oskarżonego za to przestępstwo nie podlegała weryfikacji. Zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary za czyn z art. 258 § 1 k.k. pozostało bez wpływu na kwalifikację prawną czynu przyjętą w pkt II wyroku, tj. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 i art. 65 § 1 k.k. oraz na orzeczenie o karze, albowiem kara 6 lat pozbawienia wolności za ten czyn nie nosi cech rażącej niewspółmierności.

Nie podzielił nadto Sąd odwoławczy zarzutu obrazy prawa materialnego art. 30 k.k. w zw. z art. 263 § 2 k.k. Skarżący nie przedstawił żadnych przekonujących argumentów, że oskarżony pozostawał w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności swojego zachowania w zakresie posiadania bez zezwolenia broni palnej w postaci pistoletu sygnałowego wz 1944, kal. 26 mm nr (...) z 1966 r. produkcji polskiej.

Przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. może być popełnione tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru. Jeżeli sprawca nie jest do końca przekonany, czy posiadany przedmiot ma właściwości broni palnej, czy też nie, to co najmniej godzi się na jego posiadanie.

Oskarżony F. S. (1) obracał się w kręgu osób karanych. Tkwił w strukturach przestępczych wcześniej. Już choćby z tego względu jego wiedza na temat funkcji i charakteru pistoletu sygnałowego jest inna niż przeciętnego człowieka, zważywszy na jego dojrzały wiek i przeszłość.

Odnosząc się do kwestii kary stwierdzić należy, iż uległa ona pewnej weryfikacji. Stosując nadzwyczajne złagodzenie kary za czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k., sąd wymierzył oskarżonemu samoistną grzywnę 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 50 zł. To obligowało do wymierzenia nowej kary łącznej.

Prokurator zaskarżył wyrok jedynie w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności, zarzucając jej rażąca niewspółmierność. Nie było zatem możliwości weryfikacji wymiaru kary za czyn najważniejszy tj. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 i 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., którego stopień społecznej szkodliwości, a także stopień winy oskarżonego był najwyższy.

Zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady kumulacji nie byłoby właściwe z uwagi na to, że czyn z pkt II wyroku z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. pozostawał w ścisłym związku z czynem z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Posługiwanie się przez oskarżonego sfałszowanym dokumentem (dowodem osobistym), służyło realizacji przestępstwa uczestnictwa w obrocie środkami psychotropowymi.

Jedynie czyn z art. 263 § 2 k.k. stanowił przestępstwo, którego przedmiot ochrony nie miał związku z pozostałą działalnością przestępczą. Z tych względów Sąd odwoławczy zastosował zasadę asperacji i wymierzył oskarżonemu F. S. (1) karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto karą łączną objęto też grzywnę wymierzając oskarżonemu 150 stawek dziennych grzywny, ustalając stawkę dzienną na 50 zł – także przy zastosowaniu zasady asperacji.

Aktualnie trudna sytuacja materialna oskarżonego, orzeczenie długoterminowej kary pozbawienia wolności uzasadniało zwolnienie go od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym opłaty (art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych).

SSA Grzegorz Kapera SSA Barbara Krameris SSA Wiesław Pędziwiatr